

at svare, hvis han ønsker det, men jeg maa paa Forhaand sige, at en almindelig Debat om denne Sag ikke kan finde Sted ved denne Lejlighed.

Justitsministeren (Svend Høgsbro): Efter den Maade, hvorpaa den højtærede Formand mener, at denne Sag bør tages: at der ikke bør finde nogen Diskussion Sted derom, medens det dog maa tillades mig at svare paa det til mig stillede Spørgsmaal, finder jeg det rigtigst at gøre dette straks. Min Stilling til dette Spørgsmaal er da ganske simpelt og klart den, at naar der for mig foreligger det Grundlag, som altid bør foreligge for at foretage en kriminel Undersøgelse, nemlig en Sigtelse for noget, der falder ind under Straffeloven, er jeg beredt til at foranstalte en saadan. Men jeg vil ikke undlade dertil at føje, at efter det Kendskab, jeg har til den foreliggende Sag — det er for øvrigt kun, hvad der har staaet i Aviserne —, kan det neppe siges, at der er fremkommet tilstrækkeligt Materiale til, at Justitsministeren kan gribe ind. Hverken er der sket nogen Henvendelse til mig fra nogen Side med nogen Sigtelse, der kunde lægges til Grund for en kriminel Undersøgelse, ej heller er der, saa vidt jeg har set, i det, der er oplyst, fremkommet nogen Sigtelse for noget Forhold, som falder ind under Straffeloven, og det er kun det, Justitsministeren har med at gøre.

Naar det ærede Medlem særlig talte om den Beskyldning, der efter det fremkomne hæftede paa Rigsdagsmænd for, at saadanne var blevne bestukne, vil det ærede Medlem jo vide, antager jeg, at dette Forhold, hvor forkasteligt det end er, ikke falder ind under Straffeloven. De Bestikkelser, der falde ind under Straffeloven, er kun de, som finder Sted, naar man køber en Vælgers Stemme ved et kommunalt eller politisk Valg, eller naar man bestikker en Embedsmand. Men Paavirkning i Form af Bestikkelse overfor Rigsdagsmænd, Redaktører eller deslige er ikke noget, Straffeloven rammer, og derfor ikke noget, som Justitsen vil kunne tage sig af.

Zahle: Der skal altsaa ikke være nogen Debat om den Asger Karstensen'ske Sag, og det finder jeg meget rimeligt. Jeg haaber dog, at jeg maa gøre en eneste Bemærkning om den. Den højtærede Justitsminister har Ret i, at Forholdet ikke falder ind under Straffelovens Kapitel 13 om Embedsforbrydelser.

Formanden: Der kan ingen Debat om denne Sag finde Sted ved denne Lejlighed.

Zahle: Det er heller ikke min Mening at rejse nogen Debat. Jeg vil blot bede den højtærede Formand om, at jeg maa gøre en eneste Bemærkning, som ikke giver Anledning til nogen Debat. Justitsministeren har Ret i, at Bestikkelse af Rigsdagsmænd ikke falder ind under Straffeloven, men ikke desmindre er der rettet meget graverende Sigtelser mod Rigsdagen. Jeg vil derfor her udtale det Haab og den Forvisning, at den danske Rigsdag vil vide at finde Midler til at rense sig for den Skygge, som utvivlsomt hviler over den og dens Virksomhed, indtil den nævnte Sag er opklaret. Jeg tror, at det nok vil lykkes.

Om den foreliggende Sag skal jeg først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det af den højtærede Justitsminister stillede Forslag om at ansætte P. A. Rosenberg som Censor og lønne ham med 7,000 Kr. Efter at det havde vist sig umuligt at opretholde Censor Levin, havde det, forekommer det mig, været naturligt, om Justitsministeren havde søgt at tilvejebringe en Lovordning af hele dette Forhold og ikke indskrænket sig til at benytte Lejligheden til at give et rigtig godt og fedt „Ben“ til en anden Person. At man nu vil gaa til at lønne Censorstillingen med 7,000 Kr., maa siges at være forbausende. Jeg ved ikke, hvad Vilhelm Møller havde i Gage som Censor, men jeg antager, at det var omtrent 3,000 Kr., og vil man have en Censor, var vel ogsaa et Vederlag af 2—3,000 Kr. et passende Honorar for den Virksomhed, som et saadant Menneske skal udfolde. Noget egentligt at bestille har han aldeles ikke. Naar her er Tale om, at han skal holde Kontor og have 1,000 Kr. til Kontorhold, er dette kun og kan kun være et Skalkeskjul for et Lønningstillæg paa 1,000 Kr., thi det vil sige 1,000 Kr., hvormed han kan betale sin private Husleje. Han har aldeles intet Kontorhold og aldeles intet som helst at holde Kontor for. At han undertiden overværer en Generalprøve, at han ser nogle Films til nogle Biografteatre, og at han gaar ind i en Variété, er ikke noget, som foranlediger, at han skulde holde noget som helst Kontor. Og at gaa til at lønne denne Mand med 7,000 Kr. er fuldkommen urimeligt, det er at ødsle med Statens Midler paa en utilstedelig Maade. Selve Stillingen er overflødig, og at lønne den med 7,000 Kr. er uforsvarlig Ødselhed.